

kosakkisk eller republikansk; den er i Færd med at blive republikansk, det kan vi ogsaa blive. De ved alle, hvorledes det danske Socialdemokrati staar. Paa vor sidste Kongres vedtoges enstemmigt et Manifest, hvori vi tog Ordet for den politiske og sociale Republik, vi er Tilhængere af det fuldt gennemførte Folkestyre, baade politisk og økonomisk. Hvis vor nuværende Konge sluttede sig til en Rigsdagsbeslutning, som gik ud paa at gøre Landet til en Republik, vilde han sikkert blive Landets populæreste Mand; det kunde godt være, han vilde blive saa populær, at han, naar der skulde vælges en Præsident for Republikken Danmark, og der var 4 omtrent lige store Partier, som alle nødig saa et andet Partis Førstemand komme i Spidsen for Staten, under en saadan Situation vilde være den Kandidat, som havde de bedste Chancer. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at havde jeg Valget mellem ham og f. Eks. det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), nærer jeg ikke Tvivl om, hvem jeg vilde stemme paa.

Men socialdemokratiske Arbejdere og andre Socialdemokrater i Tyskland er ikke klare over, hvor lidt Monarkiet i Virkeligheden betyder her i Danmark. Hvis en dansk Socialdemokrat, hvad jeg vilde anse for den højeste Lykke for en dansk Socialdemokrat, fik Lejlighed til, naar nu Rømningen sker, og den danske Agitation rigtig for Alvor skal sættes i Gang i Flensborg og Omegn, at komme derned og tale baade til danske og tyske Socialdemokrater og virke for Tilslutning til Danmark, vilde han vel nok kunne komme over dette Punkt, idet han vilde forklare dem, at Monarkiet i Danmark er noget ganske andet, end Monarkiet i Tyskland var, at Danmark faktisk er Republik. Det vilde det vel nok lykkes ham at forklare, skønt Socialdemokraterne i Flensborg hænger sig meget mere i Formerne, end vi danske Socialdemokrater er tilbøjelige til at gøre, men man kunde vel faa dem til at forstaa, at det dog ikke er Formen, der er afgørende, at f. Eks. et Monarki med almindelig Valgret ogsaa fra et socialdemokratisk Standpunkt er langt at foretrække for en Republik med privilegeret Valgret. Alligevel bliver de stadig — det fortæller ogsaa den Mand, som nylig er kommet dernede fra — ved at hænge sig deri. De bruger blandt andet den Vittighed, at man her i Danmark er saa tilbøjelig til — den altsige Presse slaar dette voldsomt op — at ville ofre Kroner i Hundreder af Mil-

lions, ganske ubegrænset, for at løse Valutaspørgsmaalet, der, som sagt, ikke i nogen væsentlig Grad interesserer Flensborgs Arbejdere. De siger til Danskerne: I behøver slet ikke at ofre de 100 Mill. Kr., I kan nøjes med en eneste: den danske Krone; hvis det er Alvor, saa kan I ofre den, og I skal se, hvilken Virkning det vil gøre for den danske Sag i Sønderjylland.

Som sagt, man kom vel over dette; men, ærede Medlemmer, hvad jeg tror, man ikke kommer over er den høje Valgretsalder her i Landet. At de først kan faa Valgret, naar de er 29 Aar, og først faar Landstingsvalgret, naar de er 35 Aar, forekommer dem at være en ganske utænkelig Tanke. Nu kan man sige, at det er ikke Motiver, som bør gøre sig gældende, hvor man vælger Fædreland, der maa man holde paa det gamle Ideal, at hvor Fædrelandet er, er der godt at være. Men det gør de Herrer fra den Side, jeg her har omtalt, slet ikke gældende, naar de taler om Valutaspørgsmaalets Løsning, der vi de have, at vi skal bringe ganske overordentlige Ofre, for at Landet ogsaa i saa Henseende kan blive saa godt for Sønderjyderne som muligt, saa at de virkelig kan sige, at hvor der er godt at være, der er vort Fædreland. Jeg mener imidlertid, at der ligger en Sandhed i dette; at hvor der er godt at være, der er ens Fædreland; selv om jeg er ganske enig med Statsministeren i hans Udvikling af, at denne plumpe Opfattelse af, at Fædrelandet er der, hvor man tjener de fleste Penge, maa vi alle afvise, vi vil ikke have stemt paa den Motivering, ligger der alligevel en Sandhed i det andet Ord. Der ligger en ideel Betragtning deri, at man vil have et frit Fædreland, det er ikke blot Sproget, som er afgørende, der findes Undtagelsestilfælde, vi ser et saadant i Flensborg, vi ser det i Svejts. Hvad er det, der holder Svejts sammen? Det er den fælles Frihed trods tre forskellige Sprog. Vi ser det i Elsass-Lothringen. Hvad var det, som gjorde, at Elsass-Lothringen, skønt Landets Befolkning var og er aldeles overvejende tysktalende, og Landet er gammelt tysk Land, desuagtet følte sig saa stærkt knyttet til Frankrig, at Elsass-Lothringen ønskede sig tilbage dertil eller ikke protesterede imod at komme tilbage? Det var dette, at de under den store franske Revolution blev knyttet til Friheds-, Ligheds- og Broderskabs-Ideen, blev knyttet til de store politiske Friheds- og Fremskridtstanker; det